

Млади години.

Азъ съмъ се родилъ въ 1830 година, въ Сливенъ. На баща ми името бѣше Иванъ Хитовъ, а на майка ми Сжба. Баща ми се е наричалъ Хитовъ за това, защото на дяда ми името е било Хито. На майчиния ми баща името е било Христоскалъ, а Христоскаловъ баща е билъ Златко—чорбаджи, който едно време е билъ твърде знаменитъ човѣкъ и когото и до днесъ помнятъ Сливненци. Когато Златко—чорбаджи преминава презъ града, то турцитѣ му ставали на крака и ниско му се покланяли, а когато влазялъ въ мезличътъ, то хановетѣ и бейоветѣ му очиствали мѣсто и го канели да седне. Неговитѣ лозя сж се обирали съ зурли, съ тжпани и съ голѣмо веселие. Златко—чорбаджи билъ наплашилъ турцитѣ до толкова, щото тия сж решили да го убиятъ—и убили го. Той е починалъ тогава, когато билъ още младъ и зеленъ, Ето що говори за тоя човѣко бѣлгарското предание:

Сжбрали сж се, набрали
Агите, чорбаджиитѣ
Червено вино пиеха,
Единъ другиму думаха:
„Олеле, Боже, до Бога!
Не можемъ да се отървемъ
Отъ Златко—чорбаджията,
Отъ Златка отъ душманина
Страшенъ е Златко—чорбаджи,
Че варди сиромаситѣ
Помага на вдовицитѣ,
Като балканско овчарче
На руди, вакли овчици.
Хритто на аги думаше:
„Слушайте аги Сливненски,
И вие градски кехаи!
Съ Златко шега не бива,
Че Златка вардятъ селяни,
Турцитѣ съ пищовитѣ,